

MKSZ XXI. Program

A jelenlegi helyzet

A kerékpársport az egyik legrégebbi szövetségi rendszerben működő sportág hazánkban. A sportág jelenlegi helyzetére a csökkenő tendenciát mutató, 800-900-as igazolt versenyzőszám, összesen éves 30 Mft körüli állami támogatásból történő finanszírozás, széttöredezett szövetségi struktúra jellemzi. Olimpiai, nemzetközi eredményesség tekintetében a sportág hazánkban a sereghajtók között van. Az utánpótlás helyzete talán minden korábbinál elkeserítőbb.

A sportág finanszírozásában jellemzően a kerékpározáshoz közvetlenül kötődő eszközöket gyártó/forgalmazó cégek vesznek részt; valós kereskedelmi érdekeket keresve és találva a sportágban. Az ezen cégek sportfinanszírozási képességét meghaladó nagyvállalatok még csak esetlegesen vannak jelen sportágunkban. Hozzájárulásaik inkább a nagyvállalati CSR, (Company Social Responsibility) azaz adomány kategóriába sorolhatók, kihasználatlanul hagyva a valós kereskedelmi, marketing érték alapú szponzorációt. A hazai kerékpársport irányítása jellemzően nem lépett még túl azon a modellen, amely az állam által biztosított források szétosztására hivatott. Ez a modell a nyugati világban a 90-es évek elejétől kezdődően fokozatosan megszűnt.

Célok

A ritmusváltás, de sokkal inkább rendszerváltás nemcsak a sportág nemzetközi összehasonlításában látszik szükségszerűnek; egyes hazai sportágak nemzetközi eredményessége és finanszírozási háttere is fényévekkel jár a kerékpársporté előtt. (Kajak-kenu, úszás, vízilabda, stb.) Egy sportág finanszírozása és eredményessége elválaszthatatlan egymástól.

Ez a programvázlat -amelynek időszerűségéről, használhatóságáról a Közgyűlés hivatott dönteni- azt a célt tűzi maga elé, hogy a sportág finanszírozását és ezzel párhuzamosan nemzetközi eredményességét lényegesen emelje.

A finanszírozás kulcsa a sportág eladhatósága. Az eladhatóság jelenti egyrészt az eseményeket, rendezvényeket, akciókat, felépített médiaképes sportolókat mint "terméket", másrészt azt a (sokszázeges nagyságrendű) tömeget, akiknek a figyelmét célzottan a sportágra

kívánjuk irányítani. Ez a XXI. század sportmenedzsmentjében alapvetésnek számító kijelentés sportágunk esetében a sokszázezer lelkes amatőr, rekreációs célokból kerékpározó tükrében nyer értelmezést. A magyar kerékpársportnak ma nincs olyan -milliók által ismert- felépített arca, mint néhány egyéb sportágunknak; a versenyeket is jellemzően pár száz ember látogatja, kivéve a néhány nagyobb látogatottságú MTB maraton versenyt, illetve 1-2 jól bevezetett, példaértékű országúti versenyt.

Az MKSZ XXI. program legfőbb céljai egy olimpiai ciklus (2016) távlatában:

- 3000+ igazolt kerékpárversenyző,
- 8+ fős magyar kerékpárcsapat a 2016-os Olimpián,
- 100 Mft+ szövetségi és 500Mft+ egyesületi finanszírozás,
- a versenyek színvonalának, számának, látogatottságának és (el)ismertségének emelése,
- infrastruktúra fejlesztése,
- a kerékpározás szabályainak kedvezőbbé tétele a sportolni vágyók számára,
- adókedvezmények elérése a kerékpársporttal kapcsolatos költségek esetére.

Út a célok elérése felé

A fenti célok eléréséhez az MKSZ XXI. program három stratégiai pontból indul ki:

1. Egység, összefogás

Közhely ugyan, de fontosnak tartom minduntalan tudatosítani, hogy a sportág fejlesztéséhez a jelenleginél jóval komolyabb forrásokra van szükség. A források megszerzéséért sportágunk maga is versenyez elsősorban sok-sok hazai sikeres sportággal. Ebben a versenyben csak alulmaradni lehet a jelenlegi széttöredezett szövetségi struktúrával. Egységes, erős érdekérvényesítő képességgel rendelkező szövetségi struktúrára van szükség. Sem az üzleti élet, sem a média, sem a kormányzat, sem a nemzetközi szövetség nem vesz komolyan olyan sportágirányítást, ahol a bennfentesebbek számára is szinte kiismerhetetlen már a szövetségek, szakági szövetségek, azok elnevezése, irányítása, webcíme körüli káosz. Hazai és nemzetközi példák sora mutatja az utat. Ha például az atlétika egy szövetségen belül, egyetlen szövetségi kapitány irányításával magába képes foglalni egymástól sportszakmailag mégoly távoli versenyszámokat mint a maratonfutás, a rúdugrás, vagy a súlylökés, akkor ez a feladat a kerékpársportban is megoldható. De a sportági nemzetközi összehasonlításban is kirívó a magyar széttagozottság; elegendő egyetlen pillantást vetni a jónéhány olimpiai érmet felvonultató brit szövetség honlapjára, (www.britishcycling.org.uk) illetve a mögötte fellelhető irányítási struktúrára.

2. Menedzsment szemléletű sportágirányítás

Mint említettük, a finanszírozás érdekében a sportágot eladhatóvá kell tenni. Az eladhatóság azt jelenti, hogy fel kell tudni mutatni azt a képességet, hogy a szervezett kerékpársporton keresztül a sportágot szerető százazrekhez, milliókhoz lehet üzenetet eljuttatnia annak, akinek ez üzleti/politikai érdeke. Az, hogy ez szóba sem jöhet a jelenlegi sportági struktúrában, már említettük. Az egységesített sportágirányításnak olyan programokat, olyan médiaelérést kell biztosítania, amely valóban százazrek figyelmét vonja magára, ezáltal vonzóvá teszi a sportágot a befektetők számára. Ezért az irányításban olyan sokféle különböző szaktudásnak kell megjelennie professzionális szinten, mint pl. a média, marketing, projekt-, illetve programmenedzsment, pénzügyek, adózás, stb. Az így felépített sportágirányítás sikerességét a tagok ilyen szaktudása, személyes kapcsolatrendszere és lobbiképessége biztosítja.

3. Magasszínvonalú sportszakma

Az új sportági vezetésben méltó helyére kell állítani a sportszakmát is. Ahhoz, hogy a sportág versenyképessége növekedjék, nem elégedhetünk meg azzal, hogy a sportszakmai irányítás kimerül a válogatott keret kijelölésében, utaztatásában és fizikai kiszolgálásában. A fejlődés érdekében a sportszakmát is összefogottan, és rendszerszemléletben kell irányítani. Meg kell szervezni az alapfokú iskolai testnevelési programmal összefüggésben a kiválasztást. Regionális alapokon nyugvó felmenő rendszerű versenyeket kell szervezni. Egységes átgondolt alapokon nyugvó sportegészségügyi háttérre van szükség. A sor folytatható a létesítményi háttér fejlesztésétől, a legmodernebb edzés módszertanok terjesztésén, meghonosításán át a válogatott edzőtáborok szervezéséig. A versenyképesség fejlesztését célzó munka természetesen elképzelhetetlen a ma is a sportág gerincét képező edzők, szakemberek, versenyrendezők nélkül; illetve anélkül, hogy a sportszervezés és vezetés különböző szintjein mindannyian folyamatosan fejlődve feleljünk meg a sportszakmai és üzleti trendek változása okozta kihívásoknak. Külön feladat az olyan sokat látott szakemberek felkutatása és tudásuk felhasználása is, akik sokszor csendben, feltűnés nélkül, alázattal végzik évtizedek óta értékes munkájukat a szakvezetés különösebb elismerése és eredményeik rendszerbe állítása nélkül.

A Közgyűlés bölcs döntésére váró új Alapszabály az egységes, erős magyar kerékpársport előtt nyitja meg az utat. Lényege az egyszövetségi rendszer (újra) létrehozása az érdekérvényesítés céljából. Az új, javasolt Elnökség személyi összetételében pedig azt a kompetenciatérképet, illetve kapcsolatrendszert hozza be a sportág vezetésébe, amely a kitűzött célok eléréséhez elengedhetetlen.

Budapest, 2012. Február 16.